

PORTUGALSKO – STUDENTSKÁ MOBILITA

Závěrečná zpráva doprovodné osoby

Projekt č. 2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570

Projekt číslo: **2023-1-CZ01-KA122-VET-000146570**

Typ mobility: **Odborná mobilita žáků v zahraničí**

Země mobility: **Portugalsko**

Vysílající organizace: **Střední průmyslová škola elektrotechniky a informatiky, Ostrava, Česká republika**

Přijímající organizace: **APLICAPROPOSTA LDA, Braga mob, Travessa de S. José nº 41 – 1º, 4710-438, S. Victor, Braga, Portugal**

Termín: **6. 3. – 17. 3. 2024**

Jméno: **Mgr. Aneta Plačková**

V termínu od 6. 3. - 17. 3. 2024 jsem se jako doprovodná osoba zúčastnila mobility žáků v odborném vzdělávání a přípravě v rámci programu Erasmus+.

6. 3. 2024 – středa

A je to tady - den, kdy mám dorazit do Portugalska za našimi čtyřmi studenty a kolegyní Ali. Pan Richter mě v domluvený čas vyzvedává a míříme směr letiště v polském Krakově. Po příjezdu na letiště se dozvídáme, že je z neznámého důvodu část před odletovou halou pro auta uzavřena, takže auto opouštím o něco dříve, než bylo v plánu, ale jiné komplikace mě už na polské půdě nepotkávají. Let je sice dlouhý, ale probíhá bez problémů. Na letišti mě vyzvedává mladička Sofia, nicméně řidiči, který nás má odvézt na hotel, se nedá dobrou půlhodinu dovolat. Sofia mi pak sděluje, že řidič telefon nebral, protože byl dříve toho dne v kostele a zapomněl si následně mobil zapnout. Musím říct, že takovou vtipnou historku jsem takto brzy nečekala ☹. Na hotel se nicméně dostávám v pořádku, panu řidiči i Sofii popřeji dobrou noc, a protože jsem nachlazená, oceňuji, že si po dlouhém cestování mohu konečně odpočinout.

7. 3. 2024 – čtvrtek

Moje první ráno v Braze. A já pomalu začínám tušit, co všichni mysleli tím, že tady pořád prší... Po vydatné snídani nás čeká s kolegyní Ali a dalšími osobami doprovázejícími studenty výlet do města Guimarães. Před odletem jsem slyšela, že pokud bude naším průvodcem Leandro,

bude výlet značně povedený. Hned ze startu je mi přáno a při nástupu do autobusu se seznamuji s průvodcem, kterým není nikdo jiný než právě Leandro. Netrvá to dlouho a přijíždíme do Guimarães. Procházka městem je i přes deštivé počasí docela příjemná, ale po čase zjišťuji, že bych místo softshellové bundy zvládla i bundu na zimu (na fotkách se však snažím, aby to moc nebylo poznat ☹). Nejsem tedy vyloženě proti, když s Ali navštívíme tamní cukrárnu, abychom se zahřály teplou kávou a ochutnaly něco málo ze sladkého sortimentu, který v cukrárně nabízejí. Později nás čeká oběd, přičemž nedostaneme každý svou porci na talíř, ale nabíráme si z velkých talířů dle našich preferencí - zkouším i kousek chobotnice, ale je celkem tuhá, takže se vracím zpět ke smažené tresce. Po hlavním chodu přicházejí na řadu káva a různorodé zákusky. Plní zážitků nejen historických, ale i gastronomických se vracíme zpět do Bragy.

Po společné večeři s Ali v hotelu Axis se s ní (s Ali, ne s večerí) loučím a zaučuji se v jí zavedené „raportovací“ tradici. A pak jdu na kutě.

8. 3. 2024 – pátek

Mezinárodní den žen začínám jak jinak než snídaní. Během snídaně na chvilku vykukne sluníčko, takže mi palačinky chutnají o to víc (byť pěkné počasí dlouho nevydrží). Nejsem ještě zcela fit, takže se hodlám následující dva dny kurýrovat, protože se dozvídám, že je na neděli naplánován celodenní výlet do města Viana do Castelo. Nicméně protože jsem se vzhledem k včerejšímu výletu nestačila ještě pořádně podívat po Braze, rozhodnu se tak učinit dnes. S deštníkem tedy vyrazím do ulic a všude vidím barevné keramické kachličky zvané *azulejos*, které jsou pro Portugalsko typické, a to dokonce i v kostelech, kam místy zavítám, abych se schovala před deštěm. Během svého putování si všimnu, že na lékárně bliká nápis 10 °C, ale pocitově je to na 10 °F. Procházím dále Bragou a zjišťuji, že v případě nutnosti návštěvy ambulance je zde výběr široký - nacházím ortopeda, zubaře, psychologa... ☹ Tour de ambulance už mi stačí, proto si na chvíli odpočinu u dobré místní kávy. Poté pokračuji v průzkumu a zničehonic mi neznámá děvčata nabídnou papírovou kytičku vyrobenou z novin. Takové překvapení k MDŽ mě mile zaskočí, a tak se s nimi na památku vyfotím.

Po večeři v Axisu se scházím se studenty, abychom probrali, jaký jsme měli den a co plánujeme na dny následující. No, uvidíme, zda se počasí konečně umoudří.

9. 3. 2024 – sobota

Je víkend, což znamená, že se snídaně podávají o hodinu déle než v pracovní dny. Celodenní výlet nás čeká až zítra, tudíž mám dnes v plánu nabírat síly na zítřek (stále se necítím úplně zdravě), ale také objevit ve městě nápis Braga - to se mi totiž včera nepodařilo. Děcka (dovolím si použít tento výraz, ať nepíšu pořád studenti) si potřebují vyprat věci, takže půjdou do prádelny, a pak se chystají do nákupního centra na arkády. Protože je zrovna ve Vendině pokoji uklízečka, stavuje se Vendy na pokec za mnou, a tak jí alespoň díky rychlovarné konvici zapůjčené na recepci uvařím čaj. Na dnešek jsem si stravu v Axisu zrušila, protože bych ráda vyzkoušela jinou restauraci. Nějakou dobu bloudím Bragou a nakonec zavítám do restaurace s názvem *Naruto Uzumaki Restaurant*, kde si objednáme ramen (viz foto). Musím uznat, že to stálo za to. Chvilí se ještě procházím Bragou a konečně! Nacházím v Braze nápis Braga ☹! Mise splněna!

Při večerní schůzce se od děcek dozvídám, že arkády v nákupním centru bohužel nebyly. Já jim básním o restauraci, kde jsem dnes byla, a vypadají na to, že si do ní taky zajdou. Popřejeme si dobrou noc a pak fičím do postele. A zítra výlet!

10. 3. 2024 – neděle

Dnes nás tedy čeká výlet do města Viana do Castelo a konečně i já se dostanu k oceánu, na což se velmi těším. Po příjezdu autobusu potkávám známou tvář - Leandra. Fotku si ale nedělám s ním, nýbrž se studenty, ať máme jednu autobusovou na památku. Po cestě opět přibíráme další doprovodné osoby a studenty a po jedné zastávce během chvíle rozpoznáváme polštinu. Dnešní deštivé putování začínáme příjezdem k bazilice svaté Lucie, která se tyčí nad městem. Rozchod využíváme se studenty k prohlídce okolí baziliky, užíváme si pohled na oceán, ale navštěvujeme i archeologické naleziště, z něhož naši pozornost nejvíce poutají místní ovečky [?](#). Kvůli prudkému lijáku se vydáváme do nákupního centra na oběd a stíháme i kávu. Poté se vydáváme k řece Limě a procházíme se místním přístavem. Asi působím jako pozorný posluchač, protože v jednu chvíli se na mě Leandro obrací s tím, že ostatní členy skupiny výklad nezajímá, tak ho bedlivě poslouchám alespoň já [?](#). Konečně přichází pro mě nejzajímavější část dnešního výletu - cesta k oceánu. Krátce po opuštění autobusu se (zase) hodně rozprší, naštěstí mám však s sebou „kostým“ Červené Karkulky. Myslím si, že nevlídné počasí nám zážitek z pohledu na oceán nekazí a že si každý moment u něj strávený užíváme.

Čekáme, až všichni dojdou k autobusu, a tak si udělám památeční fotku, tentokrát s Leandrem. Poté už jsme všichni zpět v autobuse a je čas vyrazit na cestu zpět do Bragy. Večer jdeme se studenty na večeri do Axisu a pak už hajdy spát.

11. 3. 2024 – pondělí

Je tady start nového pracovního týdne a s ním přichází otázka - bude počasí konečně lepší [?](#) ? Nezbyvá než doufat. Dnes se chystám navštívit firmy, v nichž naši studenti vykonávají praxi - kontrola je holt třeba. V domluvený čas mě vyzvedává řidič a jako první je na programu návštěva firmy HUND, kde získává nové zkušenosti z oblasti grafiky náš student Radovan. Vcházím do místnosti, kde sedí za stolem Radovan a je ponořen do práce s notebookem. Přistupuji blíže a snažím se přijít na kloub tomu, co vidím na Radovanově monitoru, ale všemu porozumět nedovedu. Zjišťuji však, že jsou ve firmě s prací našeho studenta velmi spokojeni. Kontrola č. 1 tedy dopadla dobře. Poté následuje přesun do firmy Techbase, kam se jedu podívat na to, jak si vedou programátoři Honza, Patrik a Vendy. Po příjezdu si všímám, že všichni studenti mají na sobě mikiny, Vendy dokonce bundu, v Portugalsku totiž nebývá zvykem mít zavedené topení - i takovou podobu může nová zkušenost mít [?](#). Rovněž tady nahlížím našim studentům, kteří vytvářejí web pro zákaznickou podporu, přes rameno, a přicházím na to, že je to pro mě španělská vesnice - nebo spíš vesnice portugalská. Ani kontrola č. 2 není v nepořádku, a tak lze dnešní misi pokládat za úspěšnou. A protože je nedaleko posvátné místo nesoucí název Santuário do Sameiro, vydáváme se ještě s řidičem právě tam. Jelikož je to na kopci, je poměrně větrno, jdeme se tedy schovat do kostela. Kostel je uvnitř opravdu krásný. Poté vycházíme ven a mně se začíná zdát, že se počasí pomalu, ale jistě mění k lepšímu.

Později odpoledne jsme se děcka a já rozhodli zajít společně na kávu a probrat, jaký jsme měli den. Nakonec jsem ještě využila toho, že mě má kdo vyfotit, a nechala se zvěčnit s nápisem Braga [?](#).

12. 3. 2024 – úterý

Jak se říká - kdo si počká, ten se dočká. Dneska to vypadá na hezký den, a tak mám v plánu zajet se podívat na další z posvátných míst poblíž Bragy, a to na Bom Jesus do Monte. K tomuto kostelu prý vede více než 500 schodů, snídani se tedy rozhodnu nepodcenit. Bom Jesus se nachází na předměstí Bragy, poprvé za svůj pobyt tudíž zkouším, jak zde funguje Bolt. Vše

proběhne bez problémů a do 10 minut jsem na místě - tedy pod schody vedoucími k svatostánku Bom Jesus. Výšlap začínám v mikině, ale počas stoupání dojde i na krátký rukáv - svítí totiž sluníčko ☀! Kochám se výhledy jako MUDr. Skružný a za půlhodinku jsem nahoře. Je hezky, nahoře strávím nejméně hodinu, nakouknu do kostela, udělám plno fotek. A taky je třeba se za takovou námahu odměnit - a mám štěstí, zmrzlina má otevřeno ☺. Pořídím poslední fotky a vydávám se zpět - jde to o poznání rychleji. Po návratu do centra Bragy si v restauraci objednávám portugalskou specialitu, sendvič zvaný *francesinha*.

Jakmile se studenti vrátí z firem, vyrážíme vlakem na rychlovýlet do Porta - pěkného počasí je třeba využít, zejména proto, že děckám předchozí výlet do Porta kvůli počasí moc nevyšel. Jsem ráda, že mě s sebou berou, protože já v něm ještě nebyla. I když tady strávíme ani ne půlden, stojí to za to. Procházíme se městem, výhled na město z Mostu Ludvíka I. mobilem zachytit nelze, to se musí zažít. Na travnatém prostranství za mostem navíc probíhá nějaká akce, takový majáles, akorát v březnu, a pravděpodobně studentská kapela hraje hity skupiny Red Hot Chili Peppers. To nám to krásně vyšlo ☺! Před odjezdem ještě stihneme večeři v restauraci - já ochutnávám další portugalský pokrm, sušenou a solenou tresku zvanou *bacalhau* - a pak už se vydáváme směr nádraží na vlak zpátky do Bragy.

13. 3. 2024 – středa

Výlet do Santiaga de Compostela

14. 3. 2024 – čtvrtek

Výlet do Ponte de Lima

15. 3. 2024 – pátek

Rozloučení s Bragou, slavnostní večeře s Bragamobem

16. 3. 2024 – sobota

Celodenní výlet se studenty do Lisabonu

17. 3. 2024 - neděle

Návrat domů

- Inspirace zde (doplním, jakmile bude od Rosti daná na web):

-